

R o z s u d e k

J m é n e m r e p u b l i k y

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **A. U.**, nar. XXXXX, XXXXX státní příslušnosti, s adresou P., zast. **Mgr. Petrem Václavkem**, advokátem v Praze 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, t a k t o:

- I. **Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce ze dne 27.9.2010 o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, vedeném pod č.j. OAM-9716/TP-2010, a to do nejpozději do 45 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku 6 320,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou právního zástupce žalobce.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá soudní ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu v řízení o žádosti ze dne 27.9.2010 o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, podané podle ust. § 87h odst.1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), o níž žalovaný nerozhodl ve lhůtě stanové právními předpisy, resp. o ní nerozhodl do data podání žaloby ani poté, kdy Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců zrušila prvostupňové rozhodnutí ze dne 13.1.2011 č.j. OAM-9716-10/TP-2010, kterým Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu. Zároveň žalobce sdělil, že bezvysledně vyčerpal prostředky k ochraně před nečinností, které stanoví procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu. Navrhl proto, aby soud uložil žalovanému povinnost ve věci bezodkladně rozhodnout.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4.5.2012 k žalobě, kterou považuje za blanketní, navrhl, aby ji soud jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl. Žalobu považuje za neoprávněnou s tím, že ve věci není a nebyl nečinný a v řízení koná úkony, které mají vést k prověření toho, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení žádaného druhu trvalého pobytu, a to dva roky nepřetržitého pobytu na území. Žalobci byla dána možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, nevzněl však žádné připomínky. Proto žalovaný vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti, které bylo následně zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Ve vyjádření žalovaný poukazuje na problém spojený s dohledáním správního spisu vráceného zpět Městským soudem v Praze dne 24.1.2012, kdy

spisový materiál zůstal u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců a nebyl odeslán na příslušné pracoviště Odboru azylové a migrační politiky MV ČR.

V návaznosti na zaslané vyjádření k žalobě zaslal žalovaný soudu opatření Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců proti nečinnosti správního orgánu ze dne 14.12.2011 č.j. MV-114632-4/SO-2011, kterým Komise přikázala odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, aby v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky vydal rozhodnutí do 30 dnů od doručení opatření.

Při jednání před soudem zástupce žalobce setrval na podané žalobě a uvedl, že k rozhodnutí ani jiným úkonům žalovaného či přerušení řízení v poslední době nedošlo, a to ani poté, kdy Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala opatření ze dne 14.12.2011 proti nečinnosti správního orgánu.

Zástupkyně žalovaného při jednání před soudem navrhla zamítnutí žaloby. Potvrdila, že dosud rozhodnuto nebylo, a uvedla, že se jedná o stav, který se vymyká běžným případům projednávaných žalob na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, a že projednávaná kauza vykazuje určitá specifika. Nešťastnou náhodou nastala nestandardní situace v pohybu spisu po jeho vrácení soudem. Spis byl dohledán na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců a ta ho vrátila ministerstvu jako správnímu orgánu prvního stupně dne 3.5.2012. Pro případ, že soud uloží žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, požádala o stanovení přiměřené doby, když 30 dnů se jeví relativně krátkými. Navrhla rovněž, aby soud s ohledem na specifika věci zvážil při přiznávání náhrady nákladů řízení žalobci její výši.

K dotazu soudu zástupkyně žalovaného sdělila, že v dané chvíli nemá žalovaný poznatek o tom, že by žalobce nevyvíjel nebo nechtěl vyvíjet součinnost se žalovaným. Zástupce žalobce uvedl, že žalobce je v pravidelném kontaktu s advokátní kanceláří a jsou záruky jeho součinnosti se žalovaným.

Soud projednal žalobu v řízení podle ust. § 79 a násl. s.ř.s. a shledal ji důvodnou. Nepovažuje ji za blanketní, neboť kromě tzv. žalobního petitu, tedy návrhu žalobce, jak by soud měl rozhodnout, žaloba obsahuje dostatečné základní skutkové a právní otázky týkající se řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu a jeho průběhu, aby byla projednatelná.

Podle ust. § 81 odst.1 a 2 soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Podle ust. § 169 odst.1 zákona o pobytu cizinců správní orgán vydá rozhodnutí ve věcech týkajících se povolení k trvalému pobytu podle § 87h téhož zákona, pokud je nelze vydat bezodkladně, ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti.

Z obsahu správního spisu, žaloby, vyjádření žalovaného k žalobě i vyjádření obou účastníků řízení při jednání soud zjistil, že v době po vydání výše uvedeného opatření Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žalovaný ve věci nerozhodl ani nečinil relevantní úkony, které by vedly k rozhodnutí, anebo které by zdůvodnily skutečnost, že dosud nebylo možné rozhodnout.

Přestože z obsahu správního spisu je zřejmé, že na délce správního řízení, která přesáhla lhůtu stanovenou zákonem, se negativně podílel do jisté míry i žalobce, jemuž nic nebránilo, aby se již ve stadiu řízení před vydáním rozhodnutí ze dne 13.1.2011 vyjádřil k podkladům shromážděným pro správní rozhodování s případným návrhem na jejich doplnění, nelze opomenout skutečnost, že opatření proti nečinnosti ve správním řízení již vydala i Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dne 14.12.2011, tedy shodou okolností téhož dne, kdy Městský soud v Praze zastavil řízení na ochranu proti nečinnosti usnesením č. j. 8A 169/2011-33 pro zpětvzetí žaloby učiněné žalobcem poté, kdy Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodla o zrušení prvostupňového správního rozhodnutí ze dne 13.9.2011. K administrativním potížím, o nichž se zmiňuje žalovaný v souvislosti se správním spisem, nebylo možno přihlédnout, neboť z doručenky, která prokazuje vrácení správního spisu žalovaného v předchozím řízení, vyplývá, že správní spis převzala podatelna žalovaného dne 24.1.2012. Zjištěný skutkový stav k datu jednání a rozhodnutí soudu tak odůvodňuje závěr vyhovět žalobě a žalovanému podle ust. § 81 odst.2 s.ř.s. uložit, aby ve věci trvalého pobytu žalobce rozhodl ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou projednávané věci a která nemůže být podle cit. ustanovení delší než zákonná šedesátidenní. Uložením povinnosti správnímu orgánu rozhodnout se neprejudikuje věcný obsah toho, jak správní orgán meritorně rozhodne.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst.1 s.ř.s. a o skutečnost, že žalobce měl ve věci úspěch. Její výši představuje zaplacený soudní poplatek v částce 2 000,- Kč a náklady na zastoupení advokátem za tři úkony právní služby, které spočívaly v přípravě a převzetí zastoupení, podání žaloby a účasti na jednání, po 2 100 Kč včetně režijního paušálu ve výši 300,- Kč připadajícího na jeden úkon právní služby (§ 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. f/, § 11 odst.1 písm. a/ a d/, § 13 odst.3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto s ohledem na ust. § 57 odst.2 s.ř.s. se náhrada nákladů řízení zvýšila o částku odpovídající této dani. Zároveň bylo podle ust. § 60 odst.7 s.ř.s. přihlédnuto k důvodům hodným zvláštního zřetele při určení výše přiznané náhrady, které lze spatřovat ve skutečnosti, že právní zástupce žalobce se obrací na soud opakovaně se žalobami, které jsou z hlediska složitosti standardní, skutkově a právně obdobné a v zásadě nenáročné, a přiznanou odměnu za tři úkony právní služby snížil o polovinu, resp. v rozsahu 50% nepřiznal (snížení přiznané náhrady nákladů řízení se netýká zaplaceného soudního poplatku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25.5.2012

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu